

بید و سے ازین مسیب گفتگو کرد طالع نخوست سست و درین روز با عنی ولی متو روئے و بیباختی باشند
از زیر و منفعی سهت و بیان لایل و زیفان و ہنپیان او خیش و آزرو گے خواهد آمد و بالفعل مه مراوت
دو قدم است بازدی سوال از سفرگرد گفتگو سفرگوی شود بسب مخالفت و مخالفت ہنپیان چون
مبتدا و مبتدا و ہم بور پس عاقبت بی خرگ و خیش و بیان خواهد آمد براسے اینکه بیوس و خمر کے خانہ سفر
نهاد کمی دخل است واقع شده پس ملغ سفر خواهد شد و از قرب و بی خیش برائی و از عاقبت اینی
آمد از دار و ازین مسیب گفتگو که عاقبت بی خرگ و خیش خواهد شد چون نیت داشتم از خانہ خود در ۶۰ روزه و ششم
عایقنت است و بازدید و از دیگر مکار وارد که خانہ عداوت است داشت فرب پیشتم بعاجیانه برا پیدا
اسکھل عداوت است پس آن ہنپیان نیت بیان خواهند منو از این عداوت و اشد علم چون و ہم
بی خرگ و بی خیش گفتگو کرد و بیزد و غوست شد از فکر آنها که مذکور شد غافل بیان احکام
خانہ یا تزویج ہم اگر کسے سوال از امید خود نماید اگر اسکھل اول دخل سعدی مکار آن و رخا ش بازدید باشد آن ہم
برائی طاز اول و بیزد و ہم شکرے برائی و اگر دخل سعد شود و در جا بے پنک مکار کند آن امید پاسانی برائید و مس
مشهست و اتفاقاً سوال از دیزین نظر کند و خانہ یا تزویج ہم اگر بکل زین نیت بی خیش برا پیدا کرد
در طالع با پیارم یاد ہم پاپا تزویج کند آن و زیر ھافل و دانا و سزا و آن زارت بودو اگر یکی ازین چیز بی خیش
و در مایل اوتاد و بیزد ہم بانٹا اتر تزویج کر شود و مددت سیک باشد و اموری در عوام انسان چند ان جا کے
باشد و اگر بی خیش
زفتی آزاد مل و پاپا اثنا سه احکام خانہ دو از دیزه سهم اگر سوال از اس پیاد گیر جوان بی خیش
نماید و اگر در طالع و دو زد ہم اسکھل داخل آمیند دلات کند که در نصیب اوسے سهیت دیا زنگھل اول دو زد
بی خیش و دیزه شکرے برائی و اگر داخل سعد پاپا جوان بیارک سست و بی خیش بی خیش بی خیش بی خیش
و اگر خارج سعد پاپا از خود بی خیش
ستاره پیشانی و پا لفته شد و پا پور و اگر بی خیش بی خیش بی خیش بی خیش بی خیش بی خیش
کیست نیت ایلیں ای دنگ بی سمند و شفرغ بی سرخ و بور مخلوط دنگ و لگی نیت سیاه فند و شکر
بی سبزه لفڑ و سمند و بور و سرخ بی ایلیں یا خلودا بی سمند و شفرغ و سرخ و مخلوط دنگ و لگی
بی سبزه لفڑ برکردن عجیب راشته باشد نیت بی خیش بی خیش بی خیش بی خیش بی خیش
و رچار دیگر شکل ناقص آید و پا عجیب راشته باشد بی خیش بی خیش بی خیش بی خیش بی خیش
کم خودی داشت اگر بی خیش
کم خودی باشند اگر بی خیش
کم خودی باشند اول پو در من در شکر بی خیش
کم خودی باشند اگر بی خیش بی خیش

آن میں سنت کا اکثر اوتھا ہے این این فن حکم نقطہ را ادا کر دے اپنے گفتہ اندو احکام شکل
اوپر سکن و احکام کر کے گزشت حال شروع دارہ ابوجع سے نایاب انشا رائے
ہوتا ہے مزدی ابوجع چہار حروف سنت و ہر حرف بازاں کیک عفر موافق زریب زد تجھے خصیص باشد
ہے جو اتنے بجا صریح آئسٹ کر آتیش جو پہلے علوی و خفیت ترین عناء سنت از روے و دن دھن
امیر خدمہ و خفیت ترین حروف سنت از روے عدد امدا الف را بمقابلہ آتش مقرر کردہ اندو با د
آئسٹ آتش نقیل سنت و مفاسد فت آتش در حزن لہذا حروف بارا بمقابلہ روے پسندیدہ از رو
بیض دھن بادی اسست در نقیل حروف وال را بمقابلہ آب تجویز کردہ اندک مفاسد فت بادست و بعد و د
خاک مفاسد آب سنت در نقیل حروف چارا مقابل آن فرار دا و اندک مفاسد فت وال سنت و بعد و دھن
تسیب ابوجع ابجسٹ و اوستادان تاویل ہا سے در گیر ہم گفتہ اندو اند اعلم بالصواب و دائرہ ابوجع
لہن سنت فیض
عدو ایش یک عدد بادو و عدد آب چار و عدد خاک ہشت موافق حروف ابوجع پس آتش
نقطہ دار و عدد آن یک بخانہ اول فائز و عدد فیض در چراک حروف بمقابلہ بادست و این راجحاء در حرم و لذت
شہ صر عدد دار دیک عدد فیض و دو عدد پا دیک بخانہ رسوم را وہ اند و فیض چار عدد کا آب فقط سنت پیش
بخانہ رچار ستم دا دیک شیخ عدد یک عدد ایش و چارا نائب پس بخانہ بخیز و علیہ بذریعیا س دیک
پیش عصر فیض دن بخانہ رسماز و ہم و اوندو این دائرہ را ام الدور امیر گویند و عمل نقطہ بین نجح سنت کر در میں
از مل یہ بیند کہ کلام شکل سنت نقطہ کا اول آزادی پر کہ کلام جاہن سے رو دیہ سیزد ہم سے رو دیا
بچارہ ہم و از سیزد ہم پنجم سے رو دیا پہم و از ششم پاول ششی کے شود پاہدہ و از دو ہم سیویں منی یہ شود
پیا بچارہ ستم و سیکن ستر از بچارہ ہم پیش کہ کلام خانہ منی سے شود و جاہن کے منی شد ہنا بخانہ سے ایسند
یا بچرکت مرغی بجا کی در گیر منی شود پس میر پاک متھی مندی پیش کہ کلام نقطہ سنت از نقطہ ہشت گاند
مطلوب آن کلام نقطہ سنت موافق آن صنیع حکم غایب مرابت بشیکھ و آتش فیض فیض فیض فیض فیض
بیض
؛ مرابت بار بیض
؛ مرابت خاک بیض
مطلوب سنت مطلوب مال و مطلوب سنت قبل و مطلوب ماسٹنے و مطلوب غایبیا ذو مطلوب مال
برکیفیت مالی دلائل دار و مطلوب سنت قبل جزوی حالت آیینہ سے دہو مطلوب ماسٹنی از حالت
در مشتری مطلوب فائیا ذرینکا خفیت از غیب پیدا اسٹر دیمیب او سرانجام مسام سائل شود یا ادب

اگر صد را خل باشد هم کند که در هبز و داگر برده است یافته خواهد شد باسانی و اگر داخل بخس باشد
 داگر برده بخاست سبل آنها نطلب کند و بگرد که شکل ۱۲ بکلام طرف منوب است بجان بخاست علیک کند
 و اگر شکل ثابت صد داشت ایچ سعد زدن دلک وی باشد و در برده خود بجای رفته طلب کند که یافته خود را اگر
 باشد نو مذبور کند بسته باشد یافتها خود رفته و اگر شکل صد مطلب باشد آن چهار پارا هکم زبته بود و باشد هفت
 شلاش عاصل شود و اگر خن غلیب باشد نزد برده داگر و داده دهم شکله شرقی و تکرار آن در نهاده باشد آتشی بجا بی
 نفرت زنده بالشک درسته بذالقیاس اگر بجهت دره اید کسے گرفته کیا میانه اگر کسی از قصیده و پنهان
 چه سعد نظر کند و داده دهم چه شکل اند که اگر خارج سعد باشد داده ایچ خارج زد و در هاست باید را اگر دره
 بجهت دره میان فلکیه کند و ده اول و ده ده بجهت باچه باشد دلیل هست که محبوس بند بپرس و اگر در
 همه غلیب بجود خلاص بوده باشد بند و فضه و ثابت در توقت نوع دیگر میان پر ایه خلاصی محبوس
 زند را از چهارم و سیشم و از هفتم و داده دهم دو شکل پیشنهاد کند و از دو کیب کند و ازین شکل دو شکل ششم
 خود را کند پیشنهاد کرده باشند یا در این از خارج و سعد باشد اند بجهت و فرائی زندان خلاص باید بپرس و دو
 و اگر دنیل بجود کند داگر بخس داخل بخود که بجارت از بجهت صد زندان بپرس و اگر خس خارج شد
 بجهت نفرت کسی باید و اگر بجهت بود در چهارم بود البتة خوب بزند و اگر در هم بود در بخشش بزند و اگر
 نکیس پا عقله بود در درجه زندانی را بجا و بزرگ و تبعیق الحاضر بود بزیر جست تمام خلاص باید و اگر غیره
 بند بپرس این بسانی و دیگر احکام خوب و رفاه از هشتم نو شده شده از اینجا هکم کند چنانچه برای محبوس
 بجهت دیده شدنا بجهت این هست $\text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$
 این در دو مر چهارم و پنجم و یازدهم $\text{---} \text{---}$
 بجهت بود و این شکل ثابت است $\text{---} \text{---}$
 و در چهارم تکریس پیشنهادی در میان $\text{---} \text{---}$
 بجهت مکان معتقد هست بسبیب مال و
 در داده دهم منتفعکب لکین در که گواه $\text{---} \text{---}$
 ایس پر توقیف خلاصی خواهد شد و از چهارم و سیشم بجهت برآید و از هفتم و دهم $\text{---} \text{---}$ و از هم و دیگر داده
 صد داخل است که دلالت بر توقیف کند چون عکل صد است بعد و پنجم خواهد شد چون از ضربه
 داده دهم بجهت دفعه صاحب خانه بخیست و در اینجا $\text{---} \text{---}$ که دوم کرده است پس بسبیب گرفتن مال با
 سفارش اشتغالی را ای خواهد بود و اغلب که بسبیب مال باشد چرا که در دم بوقت هست و در پنجم
 ضعیت داشد اعلی بالصور ایچ نوع دیگر در احکام نقطه چون احکام اشکان و خانه ای
 در از ده گذشت خواسته کنی الی احکام نقطه نیز بیان خانیه اینجا چند سطره ضروریات نقطه تحریری

کہ نظردار دو مریضان عینی شود لفظہ منسی پر رایا لیکن سال فرارے دہندہ اور صفت و قوت آن نظردار مطلوب
آن حکم کی لیے کندھ جس صفت و قوت نظردار نظردار سوال اگر اسے بیند اگر موجود باشد و مطلوب
اوہ افراد کا شدہ حکم پروردہ مطلب سائل کے کون بشار سوال سائل اور دوستگار و شغل و عمل پا شد پس لفظہ
منسی پر نظردار ہم را شمار کر دے سے بیند اگر موجود باشد و مطلوب او حکم پروردہ روزگارے کے کندھ اگر موجود
باشد حکم پر جنم تا رسیدن شغل و عمل چاہیز و ملکے پر ایسا عیاش و فاعده و فدہ این ست کی علیٰ مرابت
ائش پا دو انش بخاک بہت ست پہنچ کو شد و سائل سوال سفر کر دے کہ عبارت لافظہ خواست
پس لفظہ نظر پیدا باید مسود بین طریق شکاریہ میران بخواہیں ہموں اوستاد اکن ست کی نظریوں
خیل میران احکم دادہ بہر جا کر بہر میران گویند لفظہ دو مریضان احرکت دادہ بہر جا کنستی پا شد حکم پروردہ مطلوب
سائل ما لذوں کے تدبیں لفظہ بادشہ احکم دادہ بہر شکاریہ سیدیہ و پس پا دو ایسہ تین لفظ شمار کر دیں تا بارہ بہت شد
دورہ پا دو تام بیارہ و این پا دو سہتم ست پس از پا دیشتم فرود دیم پا شتر و آن آب ہے سیلیں
لفظہ بختم بادیں آب ہے اسٹ شال دیگر سوال سائل از شغل و عمل ست و لفظہ آب منسی پا باب ہے
شد پس از آب ہے شروع کر دیم تا باب ہے شش شد پا دیز سگر فیٹر تا باب ہے سیت شد درورہ
آب غلام شد باب ہے دا ب ہے آب دو سیت پس بنا کے دو مرد دیم بخکر خاک ہے پا شد پس
لطفہ خاک ہے ستر پا شد پا دیز خاک ہے شروع کر دیم چون خاک ہے نہم پو دخاک ہے دو سیت
پس دو سیت نقطہ راتب ہے خاک ہے گردید مرعازین محیران ست کہ از سائل معلوم نہایت کہ سوال کو
مشوب بکرامہ خلا نہست از لفظہ منسی پر بہان مقدار شمار نہو نظر سوال پیدا کندہ بین طریق پہنچ کے
لطفہ منسی شد ازان شمار کر دیا ہے پا دیز سیر کر دیا تباہی کے آن بھی چون دورہ تام سفر دیہ شکل کر دو ایسی
سوخو بہان مقدار از عصر دیکر کہ آئندہ آن عصر ست شروع خاک شکار و دو ده غلام شد باب ہے دا ب ہے
سو سیت پس لزو سو سیم خاک شروع ناید و اگر دورہ خاک تا بہان خاک ہے شود بین دھکہ لفظہ بنا کے
بنا کے ہے منسی شد و خاک ہے تا بہان بہ شش شد بنا کے شروع کر دیم تا بہان ہے نہما شد و خاک
خاک چون خاک ہے خاک دو سیت از انش دو سیت ہے با شہ شروع کر دیم سیں لطفہ محیر از
خاک ہے آتش ہے شد پا دیز خاک با ایسیں نہم کے اینہا دو ده غلام ایزی خاک آتش ست دریا پر بیا کے
دورہ دادوں لفڑا شکل سرت دیجون نایل اشان ست دا شد اعلیٰ بالصورات قا علی چند حیر و حیر
باید و اشت کا ذرا بچا مل قا عا بچر بنا شد اول قوت و صفت لفڑا دھر اکر دو سیو سے دو سیمنی لشاٹ
لیکر کر سو دیم تو اطر سعد و سخن قیصیں لیں مقدرات اشان سرت کہ اگر لفڑا منسی شود در مرگ خود جان بیکر

نیک ناگاہ قفر ہے بھر سد کو مجب انجام امور سائل خود را نہیں سنتے مطلوب غائبانہ امظاوب
ناگاہ ہے ہم سے نامند و مطلوب حال ہر نقطہ دو مر آن سست کے بعد اور مطلوب مستقبل آن غیری
سست کے آیندہ اوست و مطلوب ماضی آن نقطہ ایسٹ کے اول دوست اوجیس عنصر خود و مطلوب غایبانہ
آن غیر سست کے فوق آن سست از رو سے مرابت مثلاً نقطہ آتش باتش شہنشی شد پس مطلوب
حال آن آتش شہنشاد ہر آکر دو مر آن سست کے بعد اور مطلوب مستقبل آن پاد شہنشاد
غیر آیندہ عنصر آتش عنصر ہو اسست و آتش شہنشاد دو مر سست پس مطلوب باعو مر سست کے باوجود
اس تھی جو مذکور ہے امن آتش شہنشاد کو سیق اوست از غیر آتش و مطلوب غایبانہ آتش
شہنشاد ہے است زیرا کہ مطلوب غایبانہ عبارت از عنصر خارجہ عنصر آتش ایسٹ چون عالم ہم نہیں
عنصر خارجہ مقوی آن غیر سے خود از رو سے در عالم امیں آتش شہنشاد دو مر سست شہنشاد غایبانہ آن
خاک ہے اسست زیرا کہ مطلوب غایبانہ عبارت از عنصر خارجہ عنصر آتش ایسٹ چون عالم ہم نہیں
عنصر خارجہ مقوی آن غیر سے خود از رو سے در عالم امیں آتش شہنشاد دو مر سست شہنشاد غایبانہ آن
خاک دو مر سست غرض کے پایہ دیکھ کر اسی نقطہ عشقی شد زان نقطہ کے بعد عنصر آتش پس دو مر آن نقطہ
مطلوب حال و سے باشد و باز باز دیکھ کر جان نقطہ عشقی بحیم سست از رو سے شمار پس مقابل آن
یعنی ہمان مقدار از عنصر آیندہ عنصر سے مطلوب مستقبل آن و ہمان مقدار از عنصر خارجہ آن مطلوب غایبانہ
باشد و ماضی یعنی اول خود آن نقطہ مطلوب ماضی باشد شمال دیگر نقطہ با مشق شہنشاد جو طبعاً باز
سو مر سست پس باز چار مر کے بامر سست مطلوب حال و ست و چون باز تھے باز سو مر کا آب
امکع تھے باشد مطلوب مستقبل اسست زیرا کہ ہر نقطہ از رو سے شمار از عنصر آیندہ اوست و مطلوب
غایبانہ از آتش شہنشاد کر ہمان مقدار از رو سے شمار از عنصر خارجہ اگر با فوق اوست از رو سے در عالم
و باز شہنشاد مطلوب ماضی اوست کے اول باز تھے اسست از رو سے شمار نیک حساب نکر کا جملہ ایسا کی
چار گانہ معلوم شد پس اسست در نقطہ ایسا صورتی بات سے وارسی کے وہ نقطہ معلوم شہنشاد ایسا کی
مژون از رو سے نقطہ معلوم شہنشاد پر خلافت پڑا کہ شرخاب حکم از چنان نقطہ مطلوب نقطہ
مشتمل پیشگفتہ دعا من تعلق دیگر تھے شہنشاد خلافت بتازین دلیل پر احکام انسانیں میں بحث کے
اول معلوم سے کفتہ دو مطلوبات آن حکمے کفتہ بتازین سوال از ہر تین شہنشاد سی و لفکه عشقی بھر نظر
شمار کردہ پر خلافت کے شہنشاد سے اسے آن حکم کفتہ و شقی پر راحت سائیں فرا رسی دشمن دشمن
قطع از نقطہ کے شقی پر مطلوب ایا اور حکمے کفتہ ایسست بتازین دلیل احکام شرخاب و بتازین دلیل
پاک دوسرہ پیشگفتہ معلوم شہنشاد کے میں پسوالی ساکن باشندہ کے توانہ سے اور دوسرے کے فکر پر مطلوب
مشتمل پیشگفتہ معلوم شہنشاد کے میں پسوالی ساکن باشندہ کے توانہ سے اور دوسرے کے فکر پر مطلوب

وسر افکار پیدا کر در خانه اشتبه به نقطه وشن بود در انگاره مانند پدای فواره شد از مشوب آن نقطه وشن
وشن، مقرر نمود شد: همچنانه قیمت پست مصوّر دستی و مطلوب آن نقطه را پهنه کرد که کجا است در مرکز خود
است پاره بروست یا در خانه قیمت در مرکز خود بروست هزار قیمت در مرکز دشمن خود بخیفت و بمان
ترین نمائید. مل آزاد را کر در خانه، هشمن خود واقع نشود باز نگاه کند که اینکه مطلوب در وندست یا مائل با
وزن ایشان یاد رود تا بودیست آتش در خانه اشتبه داشت و در باد مائل در خانه اسے آبی را ل
و در خانه اسے خانی در وتد الودتین سند را بدو آب و خاک پس نقطه آر در مرکز بود و دلالت بر عالیه د
و در مائل پرسختی پرسختی در زمان بگذشت و وتد الودتین باش بر عال است موافق و ترتیب و مانع است
زایلیست خانه اشتبه پرسختی پرسختی در مانع است فاش همچشم باش واستیا و مسفعه ایقوع نقطه دین
خانه اشتبه آن است که رسانیت بر در نقطه پایه دنود و بسیرت موافقت هر دو نقطه علم این طبع نماید و در صورت
نماینده علم در قوت و ضعف نماید چون در قوت و ضعف بروست و دشمن نقطه معلوم شد پس طایله عمل
این است که پهنه کی نقطه مخفی شود در قوت و ضعف آن حلوم نماید و مطلوب حال آن را اگر در جا باید
قوسی یافته باشد خبر کشید بر حمایت هکای سائل و برق کاره سے سعی نماید و مطلوب چال آن را اگر در جا باید قوسی
یافته باشد سر انجام پایی باز نگاه کند که سوال سائل از کدام خانه است نقطه آن سوال را پهنه در خانه ایشان
مل اگر مرکز میک با پرسختی در حصول آن کار در خانه اشتبه نگاه کند که اگر در نقطه موجود است از بروست
و دشمن موافق نوشته بیکم آردوپون لذین به در لام حصول کار مائل شود نظرات نقطه را که بازیز نظرات
حکم نیتوان بخواهی افراد فتح اند استدایس و مثیلیت و توجیج و مقابله و مقابله نه است لیس اینست که مطلوب
نقطه در صورت میزدند روابط بروند پیغای ختم شدیست و در پیغای مقابله بروند مقابله نقطه دیس پس لایت
دارد بین که حصول نه شود بایست که از زید شوادست غواصه کشیده باش که شد پس نیم بروست اینست که شد
و لایست کند بر جای دیس پلاسچری اول رازه که شدیست تمام درسته و غریج یک دشنه و خانه ای چهارم و
دیسم و خاصیت نهیست که شد از لام آن کار در سخراهی میشود و آفرینشیست پس مطلوب نقطه
از طالب خود دیس پلاسچری دیم بود حکم شدیست بروند کا لسکن بعد از دشنه شدیست و مقابله تمام دشنه پس
اگر در پیغایم بود حاصل شود و از طالب شدیست و شدیست و میباشد غلب که شدیست و در مقابله حصل
سخور بزد دشنه دشنه دشنه است بزد بروند پس مقابله دو حکم شدیست و شدیست و دشنه دشنه دشنه
سو افلاز چرا که نظریه از دشنه پس مطلوب نقطه ایشان را در خانه اسے مانندی اینست شود حکم شدیست بروند حصل کا لایست
بسیار و مقابله را هم نوشتند از که نظر را بدهند ایشان سبب مقابله شدیست همکو بروند کا لایست

در آتش و باد در بازدید اب در آب در خاک غوست مثال شفته که در فانزه خود فاهم است و اگر نقطه در مرکز دوست خود نشی خود هم توست و این بینه شخص است که بجانه در دوست خود نشی بیست لیکن در قوت این و آن فرق است و اگر نقطه در مرکز دشمن نشی خود منعیت است بینه ابه شخص است که در فانزه دشمن در پل است در مرکز مساوی بینی خانه که دوسته و دشمنی بدارد مسابقت و مصادقت وارچنایی آتش در خاک مصادقت دارد و با در آب مسلط و یا با عکس دوست آتش با دست دوست آب خاک در پرش با آتش ابعادش خاک با دیبا با عکس و آتش در خاک و آب و باد با یکدیگر مصادقت دوست آب خاک در پرش آتش با دشمن داشت و این خاک با دیبا با عکس و آتش در خاک و آب و باد با یکدیگر مصادقت دوست آب خاک در پرش آتش با دشمن آتش آب دشمن خاک با دیبا با عکس و آتش در خاک و آب و باد با یکدیگر مصادقت دوست آب خاک در پرش آتش با دشمن آتش آب و میشه شدن آتش در آب و آب در آتش فرمی نازک در پرسه پاره کیست یعنی اگر نقطه آتش در آب رسید در مرکز حواله آبد و اندام حاجیش بالکل شد و بعد در مطلق گشت پس حکم رخوست و مذمت و موجود ناشدن آن امر کند که برای این این نقطه منوب است و اگر آب در آتش نهی خود اگرچه در مرکز حواله و صند امده لیکن اندام حاجیش میخود و بعد در میگنی گردید خانچه این معنی در آب آتش خلا به است پس حکم کند اگرچه درین امر رخوست و مذمت است اگر خواهد خشید پیشنهاد چرا که اندام فقط شده همین مثال است در بازدید خاک که خاک در پاره مغلوب و بازدید خاک غالب و این نکته پاره کیست و محوال اوست اوان است و این حکم دوسته و دشمنی بحسب خانه است که گذشت دوسته و دشمنی بحسب اندام برین منظمه است که درسته پرسته قسم است دوسته عامد دوسته خاص دوسته فاصل الخاصل دوسته عامد در میان آتش و با دست طلاقابه ملاطفه مراتب دوستی خاص در میان آتش و با دست که چسب مردست شمار پر ابریا شنید خانچه دوست خاص آتش و یک بازدید سوم دوسته خاص در میان آتش و با دست طلاقابه ملاطفه مراتب دوستی خاص در میان آتش و با دست که چسب ندید میان آتش بیش و باد نکند هم دوسته خاص در هم خاص خاص است چنین در آب در خاک و فاصل این آن است که هر خاک نقطه نشی خود باید و باید که در مرکز خود رسیده است یا خود در مرکز خود دوسته خانه هر دو خانه پا قوت است در فانزه دشمنی بنظر باید که در پانشین او نگاه باید خود اگر نقطه همان خانه بعینه ند و موجود است بیست خود کالو سر انجام پنپرد و اگر نقطه در دوست در موجود و اگر دوست عامد در اوان کاله دو مساوی پیدا شود و بسبب اسرار اینجا هم باید و اگر دوست خاص پور پیشنهاد ند سر انجام باشد

آن نزدیک است که در ده و خانه پنجه مشوب بار سال است پس نایاب نزد را فرستاده باشد و هم مراجع چشم است
جایه پنجه، شاهزاده بزرگان بزرگان واده ندوش است و از ده سال بیشتر خود را مرده داشتند خانه
موت است پس آن غایب در زبانه بزرگان این شغوف است و بر پیش ایام دوستان علیه سر و خرا
ک رفانیده مشوب باشنا بیان و شکل شکل عده ده مطلوب خاک بشه خاک بشه باز از تریخ دویشتم
مقامه در میتوانسته باشند است پس در گذشته کار فاسد در ان مکان منوط بود و سبب مقامه نیکیم
بعد ران نوبت نهاده مددوب نهاده است اگر تفریق است لیکن در مرگ دوست باقی است داین حکم از
دویشتم شاهزاده مسخور مسخاب آمد بکر موافق محل و مسماه شفیع سلیمان الدین تعالی چون سوال سائل از
بند این است: «لهم ربکم بر که فاما بجهات نیمه نهاده شده خود در پنجه باز از تریخ دویشتم است
نموده نایاب سوزنیه صور از جهات آتش طی می شود و عبارت از دوره تمامیم که خاک بشه خاک بشه دویش
دویش این درست که باشند پس از سوده نقطه شفیعی شود در پنجه باز از تریخ دویشتم ده مطلوب آن است
در اول پسی غایب برای این حرف حرکت نموده و لفظ فراموشی که چهارم نقطه بشه باشد بدانه باطن
درست هشیت پس آن غایب: «راه فاصله نموده می آید و مطلوب نقطه مقام که باشد بدانه باطن
بینت پس جذان مقام بآشده این اتفاق نمک و حرکت که آتش شده باشد از خانه خود را خانه نقل کرد پس
نه کوچ کرده مقام کرد و باشد اول حکم بر کوچ برای این نموده کرده در مقامه ده بمناسبت از تریخ
مقام ساقط و ناطرش چیزی که مستقبل باشند بوز بآشده اول حصول آن توان گفت و لفظ سفر و دران
جهات آتش باشند شود در ده ده بمناسبت این براحته و مطلوبیش آتش که در عدا ده هم است و لفظ سفر که
باشد باشند ناطر و ساقط و مطلوب بوده سفر کرده در ده هم است ازین دلایل علوم خدکه
غایب نقل کرده بجانه درستان مقام نموده و با فعل سفر این در بند است لیکن چند که مقام خواهد نمود سبب
بنج و بیاری که پراکنند مطلوب سفر کرده باشد در خانه بند است و از ضرب باشند باشند براحته در ده
کرده از خانه خود از شش شصت هزار آنها پس شش شصت خانه بیاری و بنج است و همذا اینجا ای اینجا
است و لفظ لد در مقام است که هم از لفظ در ده هم شش شصت خاک بشه باز از لفظ باشند و مطلوب خاک بشه
خاک در مرگ درست باقی است آنکن ذر ذات میشه شفیع دشمن که لفظ برا و باشد بوجه و در شیخ این خاک
بین و بشیه مشوب بغير نزد و آشنا بیان است پس بیان و آشنا بیان مانع این اندن خواهد بود و قدر ذات که
شفیع سفر است هم لفظ دشمن در دست موجود و ناطر بمان از قبیل گشت موانع ذات پرسن غایب خواهد شد اگر
دان اند اعلیه بالصواب چون طریقت احکامه ملیکه ایکه دفعه نیای احمد و جو هنوز خواهد بود و دستی و شخصی است اند که اند

که این هم محل سوالت است و خوبی نظر چیزی احوال ناشی و حال نمایند و باید اگر فتن آن هم از ضرور باید
ظریفه آن است که اگر نقطه منقش شود در اینها نظر باشد که در همان نقطه در ثبات یکدایم عضو رسیدل نمایند
باید باید یا آب باید و غیره دلایل است که نسبت کند بین که تغیر بیهوده بحال سائل راه نیاید و اگر بعضاً لازمه
چنانچه نقطه مبارد باشند تبدیل یافته دلایل برخوبی و وقت سائل و اگر این هم فروزان خود متناسب ننمایند
تزلی سائل از رتبه درین احکام هم دوسته و دشمن نقطه مسلو را باید داشت بدین وجہ که نقطه مذکوره متنبیل عیشه
دوسته ننمایند چنانچه آتش بر باری بالعکس درین صورت خوبی سائل است بسبب هناد باشند غیره
بعض و شن چنانچه آتش باید و باید بجانب و درین صورت پر ایشان و خوست طایع سائل باید گفت و
این طریقه موجه است هر چه باشد و داشت والله اعلم بالصواب این همراه مراتب مرعی داشته حکم نقطه باید
چنانچه برآسے خفیه دیده شد زانچه است **بـ بـ بـ بـ بـ بـ** در طایع شد بود از
صاحب خانه پنهان است و در اینجا شد که صاحب **بـ بـ بـ** سیوم شد
شـ مشوب است شخص مدد و مرد بزرگ معلوم **بـ**

بـ شد که سائل چیز شخص نماید
نماید و نقطه رهنگر ازدم از میران از خانه سیزدهم **بـ**
با این همتو و مطلع بشیش آب که بعد باطن بخانه دو مرد باید و نقطه تمثیل مشوب بناشد و خانه دو مرد نماید
بعد دو مرد غائب پس هنر شد که چیز از امّن عزیزی بزرگ دیده که غائب شد می‌پرسی گفت بلی و آن
غایب را بیار دوست می‌داند که چرا که بخانه سیزدهم خانه غائب است بلی هست که عیش و محبت نماید
دارد سائل مذوق و نقطه حکم را که خاک است از میران رانم او اول شد و در این **بـ** دید
خانه این نقطه ضعیف است که در خانه رعنده خود آمده و این نقطه رخاک **بـ** با و همین پر و دامهای پس آن **بـ**
در ایام گذشته در ایام دخوبی بود احوال در تزلی بجا ای اور اه یافته زیرا که نقطه **بـ** زرا دل با و بود و باز
می‌دل شد بخاک که ضرور فرزند است و بعد از خانه **بـ** هم مشوب است پس آن نام بذار پر ایشان و قلت
سماش و هنر شد که تکرار **بـ** در نهم است ها لای نقطه میشه خواز و حرکت کرد هنر شد سیزدهم خاک بجنبه خاک
و همین هنر است پس آب در خاک قوت دارد پس احوال غایب نماید اعانت دوستان
خوب شد و باز از همین هنر کشت کرد و بخانه همین هنر شد پس که خود را **بـ** خود صورت زر است چون خانه
سیزدهم است دهم و زد است **بـ** نقطه با و هند طالع کر خاک **بـ** است موجود و بادسته با و همین هنر
که مشوب است **بـ** زدن و آشناست پس آن غایب اگرچه با خوبی است آن بعده همین هنر و می‌گفت
فرزند یا آشتی خود که عمر ای ای دست کامیش و تشویش دارد و جمعه کار در چار و همین هنر و ای ای خانه

سی دایمین که بیشتر نخوس و تکرار می‌درست شتر خانه است
پرسیدن شنیده و سه زنده پرست بیشتر در پی راه است اما کثر خراب شده و
بیشتر بیشتر نیز همچنان ریخته باشد و آنچه باشد در آنجا آن دستاره ای از زبره و قمر و زبره و باکیه گیر
پرسیدند پس بیشتر شنیده و غل بافضل نیست و غل دیگر درین دویین قوه همچون بیشتر درین
غله ای از اتفاقی است که افتاد که معاذکر خوب خواهد شد و این حکم را که باور است
آنکه از پیش از مردم نسبت خوب خواهد بود و اگرچه نقطه عبور خوب بین این دو پیشنهاد مناسب بیشتر و نظره
باشد ای از دویی این است که می‌شود و همچنانه بیشتر می‌شود و همچنانه نیز درین قوه پرگز این است که بیشتر
آنکه دشمن متروک می‌شود اکنون از اینکه باور این اتفاق است که از نوشتاره ایم و همچنانه باکیه طلاق این سانز است شتر
از همچنانه و تقدیمه خوش و خوب برخی پس در این راه از اینکه آنکه ای راه نیافرده نیکن
بسیار بیشتر اینکه شتر را در فناهه نهادن سعی کنند که شپا در و زدن در نخوس و پر اینسانی
است و مظلوم بیشتر باز پیشتر در و زدن سعی در این اتفاق نیست و در این راه نیافرده نیل است
برای اینکه مشرف عیشه که از سر اینجا می‌شود کیم و بلند نخسانی داشته باشد و نقطه ای که
جبر است از مال و معاشر او است و مظلوم او باز نیست و این بقیه در میگز عذر دستیت از اینکه تسدیس
و جهاد از این راه در پیشتر را و زاده می‌شود به لعنت و لفغان است پس بیشتر مندیت مرگز و نخوس
آنکه پیشنهاد کنم که مال رصا صب ایکه بسبب خدا است نیافرده ای افتاده و نقطه ریضتم که همان
دشمن باشد بار بیشتر کار و باطن در پیشتر و خیر زده و پیشتر ناطر بیها بروانه در ساقه ای پس نیافرده و رکاب
و شنی است بیچاره بیشتر که بیهودت یکه گیر اند و تکرار پیش در طایع سال پس نیافرده و شنی
از این اتفاقین است و نقطه روم و تمن که پیش است در عاقبت العاقبت بروانه و ساقط و بیشتر قوت و مظلوم
او باز ناطر بیشتر پس مال و معاشر نیافرده خوب است لیکن بسبب این که آن در غل برگز
است غل هم وارد چون آن که نقطه سال و معاشر دشمن است فی احتیمت و شن ماضی صاحب ایچه
است پس ایچه در میشتر مظلوم صاحب زاچه بود و بالفضل و کسریه نیافرده رامده و معاشر او است لیکن
این آنکه از طالب خود ساقط هم بست و در عاقبت العاقبت صاحب زیاده ایم است که باز در این
سال ایز و نقطه روم و تمن که در خود طایع سال است و در خیم و همچنانه که در خود فوی و ساقط مظلوم است

و بجهت از روی اشکان، بجهت از نقطه ویراست احکام شکل دارند سکن را نیکو گفت اند وابسح را برای این انتقام این چیزمان چند زایچه کشیده و رهبری چه پنده عکس موافق ترا را کان و پنده از رسیده شکل موافق کرد هم از ورسے نقطه نموده و سائل بجهد اقبال نمود و درست شد و استور کر تهه تو بعد سپاه و دریگ زایچه هم که بچندین طبق تواند کرد و فایده این آن است که بشرط توافق و تطابق قواعد حکم مطلق توان کرد و در وسیع اخلاق ضعف قوت را نجات کند و عمل نماید زایچه برای عزیزی بنتی خواسته دید

شکل بنت در طبیع بود گفتم طبیع صاحب زایچه مخصوص است

شکل آبی و خانه آتشی است و موافق دارند وابسح کریپت صاحبنا

ازین جیب قوت هم دارد و از خانه خود بجهنم آمده و خانه همینک است

گفتم اگر چه طبیع سائل صعیقه لیکن خانی از قوایت همینیست و از حزب بنت بجا عیوب خانه همین برآمده و در از دهم بجانه نمود موافق اینجع نشسته و از ورسے سکن بجهنم صاحبنا نیاز دارد و کار بنت هم در پای او هم بین صاحب زایچه برای امید چه خود منقلب خاطر است و آن امید پا در تو قوت می ماند بجهنم بین لیکن آینده قوت طبیع خواهد بود و بسبب تکرار بنت در خانه را امید که آب در آب قوی است و از حزب بنت یا بنت بجهنم برآید و در پای او هم در دارند برایج صاحبنا نیاز دارد صاحب مشت و شش عدد است

حد و اسحک المثلث بیان شانه داین شکل مناسب بوزارت است پس انشا را اندیشی ایندیه اینقدر آنکه

کامپایپ حد است خواهد شد و بجا سے بنت که هم مزاج است و تکرار بجهنم در ۲۰۹ و صورت بجهنم نسب

بیان و خانه لشکر و نمی سفر پس لشکر از سفر پاید به مد او کامپایپ شود و است آهن لشکر از ورسے نقطه همین

خواهد شد و در خانه دو مرد و تکرار او و چهار و هشت و خادم هفتم قاچب در خانه بجهنم آشنا و پا در خانه مردم در شرق

است پس شفته غائب و آشنا کی جیب کماش سائل سے فرسته و بوجیب ستاره پنچ که متعلق برآمد

است و در خانه سائل و پنچ که متعلق بقبر است و طبیع غائب و در میان مرتع و قبر داشت و تکرار

در دوم و پنجم طایه است که دو مرد خانه مال است و پنجم خانه آشنا پس آشنا کی ناسیب در مقام عدالت

است اتصان مال کرد و از نیترو بنت دوست برآمد که صورت چنگ است پس میان سائل و آن

آشنا کی غائب چنگ و میان اندیشی و این هر دو حکم که از باختلاف یکدیگر کرد و موجب خواهد شد

هر دو درست و مطابق باشند و در خانه صورت بنت دهم در چاپه بنت لیکن این مکان سے خواهد کرد و

وکت کند لیکن نئے تو اندیشنا بسبب خون شخصی عده پنچیه سراجیا نے فکر خود دلیل اول آنکه در

نیم بجهنم که شکل خانه را هشتم ہون ایشنا بجز است و خطر است و بجا بیش که شکل عده است پس برے

پر نه بخوبی و متعال است و نامه مسند نمایم بخوبی سمعت دارد لیکن هر دو حجج
 بحث نهاد که بسبب که هی درین حجت و صورت بیشتر است درین فخر نشاند و درین حجت که خانه مرشد
 نهاد بجده که هر مزین اوست و منصب و نسبت بیشتر است گفته که مرشد و عزیز بیشتر بزرگ از نبلاء که بر زندگانی
 حیاتی همیست و نوشت فتن بوده و غلب کرد از هشت سال شروع چون شغل شده که عدد بنا کشیده است
 درین حجت که خانه را شغل و ترقیت بنت اگرچه زریقی اینچه نداشت اما زریقی اندیشه در کفر و ضعیف
 است و از خبر بجده و بیشتر بجده برآید در شیخی و هم موند راه را می خواهد مرشد که مسائل نیز پیش کشید
 این پیش نیز بخوبی و بخشیده ازین سبب شتاب خاطر مقدمه و بیشتر گزینش بر شدن نوشته اند که بگم عقاید
 خوب است پس در اتفاقاً دهم مقصود راه یافته این سمعت داشت که بخوبی نگردد و بیشتر درین خدمت پیش
 شسبب بیداری که از دویل بزرگان در خواب و عروق جلدی داده بودند از آن گذشت و درین ده میل
 این ترک روزگار کرده باز ماند روزگار شد پر از اینکه بخوبی نهاده باشند و درین حکم و عمل
 پیش از شغل و هم سمت در اصل در خانه ترک مرد پیش ترک نیکان بخوده و پیره و همین بیش که در وحی اند
 از خیر پاک و راضیه و روزگار خواهد شد سالم قبول نموده خواستم که از درین لطفه هم احوال آن معلوم کنم لطفه
 اینها بیشتر دیگر ممکن شد بچانند به بیشتر و مطلوبش اینها در دو مردانه از این لطفه بچانند
 شش شنبه ششم شصتم دلات نیز کند بر فکی و درین خی طبیعت بسبب ترقیات و علو در جات چرا که
 آب بیشتر در خانه را دهم مسند کردند ای این پیش باشند خود آمد و از سفلی باعی خود آمد و طاصل نه
 شدن این بسبب خوب است شغل این و مطلوب باعی آب بیشتر در باطن در اول ده دو مردانه در اول
 ساقط و دو مردانه از این ده دو مردانه باشند این پیش باشند موقوف کردند باشند بسبب آشناهی و
 یا سخن فرزندان را برادران و بعد خودشان بایز شروع نموده باشند و پیشتر هم درینان نامن شاغل بودند
 حالاً هم سهند لیکن بیشتر خاطر و مطلوب و هم که خاک بیشتر است که بخانه دهم موجود است درین
 مسند و مطلوبش خاک بیشتر در دو و ده هم که خانه را بند است ای این پیش
 نمی کشند و لطفه مطلوب است قبل ہمان لطفه دهم سے متولد نموده شد ای اینه هم پیشتر
 و مطلوبات غایبیه آن بادی و مطلوب آن باشند در دو مردانه هم از خود و باطری پیشتر است ای
 ناگاه کشودی خواهد شد بسبب غایبی که از متوجه اندیده دریل اول ای از خرب بیشتر با
 قبیل الخایع برآمده و بجا ای که در سوچ تکرار دارد دو مردانه ای ایکه بجا ای که باشند
 آن در فهم و سوم هر دو خانه سفر است خواست هم از این لطفه مطلوب است که معلوم کنم پیشتر نمود

آب در باطن نزدیکی از ناظر غیر ناظر پس از دست شکل دیده از دست فقهه بخوبی
 که با فعل شکل و عمل سایر ممکن است چون در باطن از خانه پیمار دیده باشند و مطلوب تا ذهن
 مثبت پس آینده به مالک نوزرسان و بعدی خود خواستم که دوست و دشمن افظعه دیدم راسخوم کنم و دیدم
 فقہ دوست و دشمن هر دو ذات موجود است و دشمن خاص یعنی دست و دوست
 خاص از خاک که در باطن از هنر برآیده و منوب بجنوب و خانه هنر خواستم بنام بپیغام
 از جنوب آید و از مردم که مالک کند و عدو خاک سبب ایجاد مخالف ایشان مثبت پس آن قابل در
 پیماری و مثبت نهاده بپیغام دشمن خاص از خاک که از خانه هنر ساقط و بیشتر بدانه
 لیک و دیگر پس درین دوست و فرض سائی دشمن او هنگ و مخالفت خواهد شد و مثبت صلح است و بجهة
 کیفیت چویش سایر خانه هنر داشتند لیکن آن غایب مقبول خواهد کرد و مطلوب است تقبل باعث آب
 و که دیدم را مثبت با فعل متعارف دارم هنر ناظر دیدم تقبل هم خاک که با فعل غیر ناظر و از پیغام طریق داده
 خانه هنر مثبت و که در هنر افزایش است و تذکر از خانه هنر شتم و دیدم دارم و زین لعل معلوم شد که بجا و بدل دوستان
 هر با فعل خاص است و هنر پر کاهه خواهد آمد و مطلوب است صاحب زاید سر انجام خواهد یافت بر این دیدم
 خانه هنر دیدم نام و نجیب خانه نمک و اشتغال هنر خاص پس از تکرار زین خانه این احکام محدوده شد
 و لعنه امید سالم که پیار دیدم باشد آب در باطن و از ناظر غیر ناظر خواسته و هم مقابله دیدم
 آب باعث در سوم و پنجم دیدم در هر دو خانه با قوت و ناظر پس جمهه از دنیا به صاحب زاید خواسته برا آمد
 انشاء الله تعالیٰ چهارم جاری الاول دیدم مشهدت فکیل زین را پیار دیدم همان ماه میتوان دید
 کشمشت ماه میتوان صفر المظفر را پیار میتوانست **فَيَأْتِيَ الْمُؤْمِنُونَ**
 تذکر از شیخ زین دیدم رجایم دیدم **فَيَأْتِيَ الْمُؤْمِنُونَ**
 دارد تشفیت و لعنه پیار که بار دیدم باشد لازم زین **فَيَأْتِيَ الْمُؤْمِنُونَ**
 شده و مطلوب او شیخ دار ضرب شد **فَيَأْتِيَ الْمُؤْمِنُونَ** صاحب خانه بجهة حاصل شد
 و کاره دیدم ایشان بچندین دلائل تاییت شد که هنر از رفت و گیبیت و ترقی است گفت می سوال زین
 از ترتیبات باطنی است که حاصل خواهد شد یا نیم **فَلَا يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُونَ** تذکر از دیدم کرد
 حاصل شد و در چارم و پنجم تکرر است و چارم خانه تعلیم و پنجم خانه رسیخ و کاپیت است
 حواسی لعنه خاک بیچ غدار و دسته ایشان سرگون است و خاک هم حضر مالی بپیش ازین میل
 نفسم که مالک تعلیم مراعته دو کنخه حاصل مزده آن ایسیب کاچله درین ایشان است که شاد کار روشنی دیدم

لقطع آن ب در و مطلع پ و در زانه و ده مده و ایست کند پ لفکر استه صراحت بیس ب د معاشر و لفکر
ش است ناظر و مطلع بیش آن ب د چه و رجبارم بر آنده نایار پسته بیس ب د لذت بر عهم چشم ب تیزه و رفاقت
است لیکن بے قدر ب سبب روزگار که چندان خوب نیا شدند فکر استه بیش که روزگار استه باز
با برادران در خند بیسته است صدیت و نهادت از طرف بر او را باشد و فکر استه بیش که روزگار استه باز
هم و اغلب که فرزند سائل نورت شده استد که بیش و دوسته و دیگر بیش و دیگر بیش و دیگر
موافق است پیشتر ب اسے بیش که در هنر است و رفع نکار دارد و هنر نازه ز است رانم خانه بروزه
و دلیل خودم آنکه که در اصل هم این است و در چارم دشته است و بهار فانه با اتفاق هنر
عدایت سائل هنول چه احکام نزد نایار ب جیب فریادش هنر پیش که بیش بیش بیش
بیکه از قواعده چنین است که نقاد افزای از اول نسبت بیش بیش بیش
جمع شود از خند و سبب طرح غاییده هر چو باقی ماندان را در گوازگویی نه
بیش طی که در اول شکل جفت باشد و شنوند طرح کند اگر در اول شکل
پس از اینکه از طرح باقی ماند برقانها فضلت ناییده هر چاکه بر سرمه از فانه و باشکوه هم بیش از دیگر
که بیش و طرح مذکور طرح کند و آن هر دو شکل را فضلت پان رسیده و بکید یکدیگر هنر ناییده هنر از در فانه که
باشد صنیع بود رفاقت یاد رشکل پس نقادر اثمر و فرم شنی و دشمن شد از خند و سبب است که عنوده هنرها در چهار
باقی ماند و بعد طرح دوازده کان دوازده باقی ماند بجا نزد دوازده هم رسیده در دوازده هم حکم
هزب منودم بیش بر آمد گفتم سوال از طباع است چون باز نقاد باقی مانده رانه نه طرح کرد هم نه باقی ماند
واز هزب سوم که بیش باشد و دوازده هم است بیش برآمد و بیش روزانه بیش میشیست چون شکل بیش دلالت
بر سفردار و صاحب سکون عاقبت ایجاد است در دوازده سکون گفتم سوال از طباع است و غر
د عاقبت کار خود که چگونه خواهد شد گفت بیش و رطاب اگرچه شکل سود است لیکن ضعیف است شکل بیش
در خانه ایشی است و از هزب بیش بیش بیش بیش بیش بیش بیش است پس متعدد خاطر و دلیل است
و خطرات گرفتار است بیش در سه و هم دلالت دارد و هزب کیمیه عدم حصول مال بیش در سه و
هزب تردید برای سفر چون در چهارم شکل داخل و تکرار از در بیان دهنم دلیل است که صاحب زانچه
د همین مکان بماند و همین چاچنی بیش
بیش بیش بیش در احکام رفاقت ایجاد نشده شد که اگر شکل چهارم داخل و تکراری در بیان دهنم باشد هزب
د دیگر بیش در همان مکان بماند خواستم معلوم کنم تماش سفر که باشد هم مزمع بیش بیش در دلیل است

ست و از ضرب نشانه بیان جنایه بیان برآید و در پنجمین مکرر و هشتم کمیمه خارج از اندیش را بسیار
داد و سنت مفهوم خارج از اندیش را آید و نفعه و بحث خاک بیان کرد و در نهمین مکرر مقدمه عین این
روزگار است به مطابق با این بحث در هشتمین مکرر ناطر بر ترجیح و رقبه باع بحث با خواص شد پوچه از در زیرگاه
پژوهشی شود و در این نظر مفهوم بحث امکن و امیریه است و مخاله این اندیش را بحث خواهیم داشت
از حاکم از سنت و نهاد نعمت باقی است و ناظر و مخلوق پنجمین مکرر مقدمه عین این اندیش را
آن نقطه خاک بیان کرد از وهم طایع در هشتمین مکرر این بحث بحث خواهیم داشت اما این بحث که از اب
برآمده دال بر حصول امید و مدد و مدد و مدد خاک که بحث خواهیم داشت سوم است آب این بحث که از اب
سوم است و صندوق مخالف خاک است این بحث در این مکرر مقدمه عین این اندیش را بحث خواهیم داشت
نیز و از روزی نقطه بحث متعلق به برای این مکرر این بحث خواهیم داشت و همچنان اندیش را
دوشنبه در قوات این بحث موجود است ریاضیه در تئوری است و آن بحث در این مکرر مقدمه عین این
خلل بسبب ضدیت با هشتمین بحث باشد این بحث در این مکرر مقدمه عین این اندیش را
و چشم قوییت و بازی سبب اعانت بخوبی من عیش
شده و دلیل دیگر بحث که در اصل مکمل به برآمده صندوق و همچنان مکمل طایع است در این مکرر
طبائع و شایر و همچنان برآمده مطلوب غایبیه داشته باشند این بحث بیان میگردد در طایع نظر شیوه
ازین دلایل معلوم شد که بسبب معاونت چنین شخصیان که مذکور شد سرانجام در زمانه این بحث
که عبارت از مقام سائل است آب این بحث این طایع نیز مطلوب وی ناظر و مکمل ساقطه و نقطه خواص
آن بحث ناظر طایع و مطلوب خاک بحث ساقطه پس بالفعل مقام صاحب زادگی است و مقد
در مکالمه میگذرد که این است

دلالت و از روزگر گوئا کوئی از قاعده هست پوچه این مکالمه

آند و ذکر این اخواز مخفی و تکرار اخواز چشم و از ضرب آن با

برآمد و این مکمل منوب بعد مردم است و ترقی ذکر از شر

و از روزگر که حتی این سو اقطراست و درینه رنگ کارش در خانه رهایش بازیم و لیل معلوم
مخد که صاحبین اینچه شد و روزگر گوئا کوئی بسبب اینکاس طایع در طلب ترقیات گذشت
سیانه هم و این منوب سفر و بیان جماعت که منوب په مکان پس ملاحظه وارد که امید
سفر خواهیم داشت یا درین جا نهاد فکله پل طایع در اینه بود و در دیگم در پیوست در اول در پیوست

آنی ماند که بجهیز و دلخواه موئی خراب گفته اند و درین وزیر خوبی دیده باشد که فیلها به سائل حمله میکنند و چون
بجهیز از در بجهیز حاصل شد و بجهیز نسبت بقبل دارو و از خانه خود و مژه هست که فایوق است
ازین سبب که فیل حمله میکند و می ترساند و آبهای روان در باغ دنبزه راهم میگردند لیکن آب بسیار فیض
روه و پاز چنگی آب خشک شده و خاک ظاهر گردیده و در خواب در عسل و دهنود نماز استعمال دارد که
بسیار با آب روایان و باغ دنبزه منسوب است و در خدمت در باطن موجود و مکار در خانه باز و هم که نهاده است
خود و این حیث طیبا فی آب گفتم و از ضرب بجهیز بجهیز برآید که خاک فقط دارد گفتم همین آب
خشک گردید و خاک پیدا شد و محلیا سے غالی و شمع ہے و روشن و شفاف و خود پر سند شدند از
گذشت که پر محلیا سے پوشن و شمع از وخته نسبت وارد چون بجهیز در دهم پود گفتم که سائل خود برسند
خشک شده فرمان روایی می کند سائل مسلم داشت لفظه آب بجهیز شد و پر مطلوبیش در خود
باطن برآمده و در مقامه و مرکز صندیت دلیل بضعف طالع و نقطه دو مرکز مال و معاش است بجهیز
در پیشنهاد مرکز صند و مطلوبیش آب بجهیز در شاتر زدهم از نظر ساقط گفتم مال و معاش ندارد
خواسته گردید ام سبب مال و معاش برآمده و نقطه مال و معاش که آب بجهیز است و شفاف و نهاده
آتش پیش بخود در باطن از هشتم برآمده و از خانه خود بدهم خود آمده و بجهیز که در هشتم است آن هم
منسوب بجاده و عدد و مکار پیش در ۱۲ بجاءه و غصی است پس بسبب غصی کسے عده مال و معاش بجهیز
شدند و لند دهم که روزگار راست خاک بجهیز در طالع خانه در عین مرکز و مطلوبیش خاک پیش در مقامه شد و لیل است
که در روزگار بخوبی میست و لفظه خاک بجهیز باز و هم است و مطلوبیش خاک بجهیز از از نظر ساقط پس هر آنکه
کسے کند بر این حامی نگیرد و مطلوب بستقبل آب بجهیز خاک بجهیز در مرکز صندیت و مطلوبیش بجهیز
در پیش اگرچه خاک مراد را آتش خوب گفته اند که او امثل با اعلی رفتہ و وزارت شده لیکن در مقامه
پس بسبب حال آینده قوت طالع شود و مطلوب با ویجت در ۱۰ باطن آمده و از خانه خود بجهیز خود آمده
در خانه بجهیز سخن طالع پس آینده در سفر بسبب توکرے و محنت و زد و خود باز بخوبی و جمیت خونه
رسید پا محمد از سفر پیاپید که بسبب خدمت برتری خواهد رسید در روزگار آینده آتش بجهیز در باطن از اول
و نهم و چهاردهم برآمده در اول ساقط و در سخن ناطق بر ترجیح و در چهاردهم پنجمیت در مرکز خود و دوست خود باش
و مکار پیش در ۱۲ برآمده و ۱۳ و تناوله طالع است و هم سخن طالع در دست آینده دلیل که آینده طالع سائل قوت پیش
والی خود چون آتش بجهیز است و مطلوبیش بجهیز که در ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ با قوت و خانه بجهیز منسوب
بتجاعیت و پیش منسوب بمشیر شد که آینده بسبب شجاعیت و همکرشی بعدگی خواهد رسید

ایا بب سوال افس و بز لاین و تندیشی بندی کی . این پیش از مردمه نزدیک بخواهد
 گفته شده ای از نسیم در طالع بخواهد بشه آن بخواهد بخواهد باز داده . نویسنده از
 بخواهیت نیک است و بخواهیم نیک است و در نایاب ششم بخواهیم و دو زده بخواهیم بود اکنون نایاب
 بخواهیم بشه بشه آین و دو زده بخواهیم بخواهیم بخواهیم بخواهیم بخواهیم
 و اکنون نایاب ای ایده طالعه یا بخواهی باشد و گوشکار و زمان ایست و شد آن و داشته باشند و اینها
 باشد در سیر دیده و چهار دیده او شکم بخواهیم دارد اگر در طالع شکل سعادتی دیده باشند و اینها
 تکرار کند در فرج و شادی بود اگر بخواهیم بشه بشه این پنهان شکل در نهادی نخواهد بود طبع آنده باشد
 در اکثر اوقات بخواهیم در کرد و راست باشد و اگر در طالع و دخواهی بخواهیم بخواهیم بخواهیم
 در شکل باشند نعم سخت خواهد و لیکن ازان زود خلاصی بخواهیم خواهیم شد . بخواهیم
 و در مایل او با او تکرار کند از این بسیار باقی مانده باشد بخواهیم بخواهیم بخواهیم
 گذار و اگر شکل طالع در قدر تکرار کند عمر او متوجه میشود و اگر شکل طالع در
 زائل شکر اکند عمر او اندک باقی باشند بخواهیم بخواهیم بخواهیم بخواهیم
 که کدام شکل طالع و پنجه دارد و کان میخ کند اینجا باقی ماند از طالع باشند و تکمیل میشوند
 اگر در خانه سعد افتخار او بسیار باقی بخواهیم بخواهیم بخواهیم بخواهیم
 باقی مانده باشد نو عده بخواهیم اگر در طالع بشه بشه این اشکال آینه عمر در راز بود و دیر ماند و اگر
 در طالع بخواهیم بشه بشه آینه عمر اندک باقی باشد اگر در طالع بخواهیم بخواهیم
 اما بخواهیم بخواهیم بخواهیم بخواهیم بخواهیم بخواهیم بخواهیم بخواهیم
 باقی باشد و اگر در طالع بخواهیم بخواهیم بخواهیم بخواهیم بخواهیم بخواهیم
 شکل طالع که دلیل جیمات است و دشتم که دلیل جیمات است هر دو مایه هم خوب کند لقا طالع آن شکل
 طالع که دلیل جیات است و لقا طالع آینه رمل که چهار دهم است جمع کند با لقا طالع شکل پا زد هم خوب کند
 اینجا حاصل شود شانزده دیگر ضم کند همان قدر عمر باشد اگر در راتا و بخواهیم بخواهیم
 دوچندان از حاصل او حکم کند اگر در راتا و بخواهیم بخواهیم و بخواهیم و بخواهیم
 حکم کند و اگر در قدر بخواهیم باشد بخواهیم بخواهیم بخواهیم بخواهیم
 دوچندان سوال از اصرام سهم بدانکه ببریان بمنزله اشکال است تا چند شکل موافق مقصود در طالع
 آمد باشد اینجی بیشتر است آنرا بپیشتر بود داخل پیوستن و خارج از بسیرون آمدان و ثابت بخان نو

بازدن و منتفی بپرسیدن اینکه بحال سعادتمند نباشد و میگویند آن چنانست خوشبختی آن سوال که این خانه بعدها برخواهد بود و چهارمین
می آید درین جمله کشیده از تا اینلی و نتایج دیگر باقی داشته باشد و اینکه سعادتمند
رعل حکم کشیده تا که رام تقاضه هنوز در روح نباشد آنها شایان خواهد شد و مذاقهم معتبر و خواهد
شده اند که نهاده از لحیب نهاده طآب داشتند و مذکور شایان خواهد شد و این درین قدر معتبر است
دآب و مذاک عکس صفات دارد و اینها میگویند آنها نیز دارند و میگویند اینها را
حکم دار و ببر سکونت اهل مغرب آنها دارند و مذکور شایان خواهد شد و خواهد
حکم سعادت و نجاست از داخل حکم آمدند و از خارج که فرد است از اینها میگویند اینها میگویند
که درین حال بحال از اوقاتی که نهاده از خانه از خانه از خانه از خانه از خانه
که نهاده از خانه از خانه و ششم و نهم و دوازدهم و اشکال زایده پنهان که نهاده از خانه از خانه
که نهاده از خانه از خانه و اثبات ضمیر و حکم از ایشان است و نهاده از خانه از خانه از خانه
مکرر شود و بدان سبب مال حاصل شود اگر پیچ مکرر شود و بچو هر آن شکل عتم کند و اگر بگیر کس داخل آید
مال بدشواری حاصل آید و اگر سعد خارج شد شے بود مال بدشت آید و نهاده از خانه
خارج شد شے بود البته مال لفظان شود و اگر این دو شکل شے بشه آنید پس از این بدشت آید و شیوه ای
نمایش باشد و اگر این سه شکل شے بشه آنید پیزی بدشت آید الی مال بدشت خیل شود اگر این شکل شے
آید سیکی کمیزه باشد پیچ حاصل نشود سوال فلان کسر مال دارد و یا نهاده اگر بیت المال بیشتر حجم و سینه را
و چهار و هم پنهان داشته باشد و این اشکال آنید و بجز است که مال دارد و اگر این اشکال
شے بشه بشه از در طلاق و بیت المال سائل آنید سخن پاشد و اگر این اشکال آنید بجهه شے
پنهان ده طلاق و بیت المال سائل آنید سخن پاشد و اگر این اشکال پنهان آنید سخن و نه شوم اگر
این اشکال پنهان شے آنید در طلاق و بیت المال و سینه و حجم و چهار و هم دیا نهاده ای مال سایه خبر
شو و بوجب ذیقت و مرض و حکم شده و الائمه خرج نکند سوال از خرد و فروخته از طلاق در طلاق که
نفس پایی است و بیت المال لفظ پایی است و سقیم شکل بمشتری و ششم لفظ مشتری اگر دین پایی
است و سقیم شکل بود و دو هم و یار و هم و چهار و هم و شرط اقام واقع شود با افاده و فرام اگر بیت ای مال پایی
سعد داخل دیو و باین نروخته شود اگر در بیت المال مشتری سعد خارج بود و تبرخیزه شود اگر کس
خارج بود و در خانه پایی باشد که زمان بفروشد اگر کس داخل بود در خانه مشتری اندک بخود و اگر دین :

غایب در سوال غایب تصریف کند و رطایع و تابع است اگر چنین دو دفعه بکار شود و نتیجه است بقدرت دم غایب اگر غایب رساند و رساله پوریا ز دفعه پاچه در دفعه آید و اگر شکل و شیوه بود و آن دفعه غایب در نتیجه بینه دشواز است این دفعه دو یار ز دفعه آید و این شکل خانه غایب ز دفعه پس پوریا ز دفعه بود و هر دفعه جواب غایب این دفعه بینه دشواز است این معنی دو دفعه پیش از دفعه آید بود اگر در این دفعه نوبت سعد داشت باشد بود و می برسد و این دفعه نسبت بین اشکان آید و نتیجه است کشیده اگر از همان دفعه ششم بود غایب نزدیک رسیده است و بکیت قدر دم غایب بشه است این اشکان از می تمامد و انداد از اشکان خارج باشد و بین آید و اگر ثابت باشد بجا بناهه تواند از دو آگر بنشاند بپود و در این دفعه اگر باشد که شکل ششم دفعه نزد اینچه برآید سه متنی نشست غایب است اگر شکل ششم دفعه و در فنازهایی نکوت نکر از کند و لیل بجهیت بود اگر در فنازهایی سکونت نکر از کند و لیل بجهیت مقامت بود و فنازهایی نکوت است اینست ادو ۲ و سه و هشت و ۹ و ۱۰ و سه و ۱۴ و فنازهایی سکونت اینست هم ادو ۶ و ۸ و ۱۰ و ۱۳ و ۱۱

سوال غایب زنده است و مرده لفظاً افزوده رمل از اول تا پانزدهم بشمار و اگر از سی فرد و بیشتر بود زنده است اگر از سی کمتر بود مرده باشد اگر شکل و قدم دشتم تکرا کند و آن نهن خارج بود دلیل همایات خصوصاً که مستولی چهارم نهن و افضل بود و همچنان خارج بود دلیل هرگز است اگر این شکلهای بجهیت نیافرداشده اگر این اشکان بجهیت بجهیت آنست و در فنازهایی نیک نکار کند غایب و سلاست خوشدل و زنده است اگر در طایع و پیارم و قدم و ششم و هشتم دفعه تیا نه یابد یا بند یا شی یا بی آنید دلیل کند بمحات غایب اگر درین فنازهای علیه لقی اخذ و محروم بود مرگ او بشهادت باشد اگر شکل و می دشتم تکرا کند ازین شکل باشد اینکه آید اگر در دفعه همیشی دوچهارم جماعت و در سه ششم مرده دلیل همایات بود اگر شکل نخود دشتم بوجای در سوم بود خداوند ایشان بود و در دشتم بود و تحس داخل باشد غایب مرده باشد اگر سعد و داخل باشد زنده بود و اگر در چهارم نهن خارج آید غایب مرده باشد و اگر هشتم و چهارم نهن و افضل باشد و نهم خارج غایب مرده بود اگر جماعت و محروم همیشی در فنازهای همیشی دشتم و دوازدهم آید دلیل بمرگ بود سوال غایب ز داید یا ویرانگرد و اگر شکل در طایع در اینهاست تکرا کند بسالی برسد و اگر در بنایات تکرا کند درینها بی برسد و اگر در متولدات تکرا کند در هفتة برسد و اگر در واپسی است تکرا کند در دروز برسد و اگر در هیج بجا بکار نکند بگرد که لحیان و لضرت اخراج از آن و هم گذشته با آن سعد و خارج آید اگر در فنازه نهن این اشکان آید بجهیت آن غایب بخوشی باز آید و اگر بجهیت آید نزد آید ببرمال و اگر آید نزد شاید آما مغلس و اگر حمراه شده آید و بیرا باز آید